

hvis man har oprettet et testamente. Vi har i dag omkring 290.000 ugifte par, som lever sammen papirløst, og en tredjedel af dem har fælles børn. Her har vi et meget klart udtryk for, hvordan samfundsforhold og familiemønstre har forandret sig, siden 1963-arveloven blev vedtaget.

Men i modsætning til udvalget og dets enige indstilling har justitsministeren valgt kun at medtage en lille, ja, en endog meget lille andel af anbefalingerne ved kun at give ugifte par mulighed for at oprette et fælles testamente om, at de vil arve hinanden, som om de var ægtefæller, også kaldet et samleverarvetestamente.

Som nævnt finder vi udvalgets anbefalinger veldokumenterede. Vi synes også, de er seriøse, og så meget desto mere undrer vi os faktisk over, at justitsministeren med, synes jeg, ikke særlig vægtige argumenter har valgt ikke at følge udvalgets forslag.

Jeg synes også, at der sættes spørgsmålstejn og kan sættes spørgsmålstejn ved de krav, der stilles til det udvidede samlevertestamente. Jeg kan godt se situationen, hvor f.eks. et par lidt oppe i årene med eventuelt hver deres voksne børn ønsker at flytte sammen og de måske køber et hus i fællesskab ved samflytningen. Et sådant par kunne meget vel have en interesse i at sikre hinanden økonomisk fra starten, hvor de køber huset og flytter sammen. Her vil en 2-års-grænse forhindre dette, ligesom de ikke får mulighed for legal arv.

Vi synes, det er noget, vi bør kigge lidt grundigere på under udvalgsarbejdet. Det er ikke os herinde, synes vi, der skal bestemme, hvordan familiemønstre skal være. Det bestemmer folk, og så længe de gør det inden for lovens grænser, synes jeg også, at de skal have muligheden for at kunne sikre hinanden og endda sikre hinanden på en ordentlig måde. Så lad os kigge på det under udvalgsarbejdet. Jeg håber også, at ministeren vil være lidt åben i forhold til at få kigget på de her ting.

Lovforslaget om ændring af forsikringsaftaleloven m.v. vil jeg ikke kommentere her. Vi ser det som en naturlig forlængelse af arvelovforslaget og har derfor ikke specielle bemærkninger til det.

Jeg vil godt slutte med at konkludere, at vi overordnet ser nogle både gode og længe efterspurgte ændringer til en ny arvelov, men at vi også under udvalgsarbejdet vil gå lidt mere i dybden med de enkelte elementer, hvilket tiden ikke tillader her i dag. Set i forhold til både den tykke betænkning og forslaget her er det jo me-

get omfattende ting, som jeg egentlig tror vi får langt mere ud af at kigge på under udvalgsarbejdet.

Men altså en positiv støtte overordnet, men samtidig følgende melding: Her er nogle ting, vi lige skal have kigget på. Lad os nu prøve at være en lille bitte smule fremsynede. Det er i hvert fald vores ønske.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg giver ordet til næste ordfører, hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Der er mange love, vi mennesker ikke kommer i berøring med i løbet af et helt liv. For de fleste af os lykkes det endda at holde os fri af straffeloven. Men uanset hvor pænt vi opfører os, og hvordan livet end former sig, vil vi på et eller andet tidspunkt komme i kontakt med arveloven enten som efterladt eller, hvilket er endnu mere trist, som den, der efterlader.

Det er noget, der ligger helt sikkert, og derfor har vi alle sammen her at gøre med en lovgivning, der berører os i et livsforløb. Den bør derfor også altid leve op til den tid og de familiemønstre, vi lever i.

Arveloven har ikke været revideret i 44 år, og derfor finder Dansk Folkeparti, at det er på høje tid, at det sker. Man kan sige, at meget har ændret sig siden 1963, da den nuværende arvelov blev vedtaget. Samfundet har udviklet sig fra kernefamiliemønstre, hvor kvinderne gik hjemme, og hvor det var vigtigt, at man skulle efterlade noget til enten ægtefællen eller sine børn. Det er det vel egentlig stadig væk for mange, men i dag etablerer man sig langt tidligere og hurtigere, og de fleste kvinder er selvforsørgende. Familiemønstrene er også ændret, og det bliver langt mere almindeligt med begreber som ekskoner, dine børn, mine børn og vores børn.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1473 og er langt hen ad vejen blevet fulgt i lovforslaget. Et af de punkter, hvor betænkningen ikke er fulgt, er med hensyn til ønsket om en automatisk sidestilling af ægteskab med samliv af mindst 2 års varighed. Der er dog i forslaget åbnet mulighed for, at man med et udvidet samlevertestamente kan begunstige samleveren. Det er helt i overensstemmelse med Dansk Folkepartis opfattelse af ægteskabets værdi, at ægteskab i lovforslaget ikke automatisk bliver sidestillet med det at være samboende.